Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-08-11

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 8 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10643

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1890 ΑΡ. 288.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗ ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ.

(συνέχεια)

§

Μυριάκις ἐλέχθη καὶ ἅπαξ ἔτι ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ καλὴν ἔχουσα διάθεσιν ὑπὲρ τῶν Κυπριων δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι ὡς δεσμευμένας ἔχουσα τὰς χεῖρας ἕνεκα τῆς ἐτησίως καταβαλλομένης μεγάλης δόσεως, τῆς ἐξαντλούσης τὸ ταμεῖον. Τοῦτο εἶνε ἀληθὲς· ἀλλ' ἐπίσης ἀληθὲς εἶνε ὅτι πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταστρεπτικῆς ὑποχρεώσεως οὐδεμίαν ἔδειξε θέλησιν ἡ Κυβέρνησις, τοῦτο δὲ διότι ἡ Κυβέρνησις εὗρε πρόχειρον τὸ μέσον τοῦ νὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ βαλαντίου τῶν Κυπριων τὸν τόκον χρέους ὅπερ ἐπεβάρυνεν αὐτὴν ὡς ἐγγυήτριαν. Ἰδοὺ ποῦ ἀποδίδεται ἡ τοσαύτη ἀκαμψία τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸ τοῦ τοιούτου ὀλέθρου τῶν Κυπρίων. Ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται, πόθεν πηγάζει καὶ περιξ τίνος περιστρέφεται τὸ παράπονον τῶν Κυπρίων. Ὅλως ἀδίκως παρανόμως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ των ἐδεσμεύθησαν οἱ Κύπριοι δι' ἀνοσίου ἐγγράφου, πτωχοὶ αὐτοὶ, ὡς δεύτεροι ἐγγυηταὶ τῆς πλουσίας ἐγγυητρίας, ἵνα καταβάλλωσιν αὐτοὶ ποσὸν, ὅπερ ἐπεβάρυνε νομίμως καὶ δικαίως ἄλλους. Διωρισθησαν οἱ Κύπριοι να ἐξάγωσι τα κάστανα ἐκ τῆς πυρᾶς χάριν ἄλλων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ἐπιβαρύνουσι πολλὰ χρέη καὶ ὅτι ἐθεσπίσθη ὑπὸ τῶν φίλα αὐτῇ φρονουσῶν Δυνάμεων νὰ δέχηται καὶ μέρος τοῦ χρέους πᾶσα χώρα ἀποσπωμένη αὐτῆς, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ Κύπρος μὴ ἀποσπασθεῖσα καθ' ὁλοκληρίαν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὑπὸ βαρὺν ζυγὸν εἰσέτι διατελοῦσα, ὑπεχρεώθη τῇ σιδηρᾷ θελήσει τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως νὰ καταβάλλῃ λίαν δυσανάλογον μέρος τοῦ χρέους, διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ κυβέρνησιν τὴν ἐγγυήτριαν, ἐνῷ, ἄλλαι χῶραι ἀποσπασθεῖσαι πραγματικῶς, καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ἢ τῆς ἀνεξαρτησίας τυχοῦσαι, ἐπὶ χιλῷ μόνον ὀνόματι ἐδέχθησαν μέρος τοῦ χρέους, χωρὶς πράγματι νὰ καταβάλλωσιν οὐδέν.

Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Ἀγγλία, κατέλαβε τὴν νῆσον οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν εἰμὴ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ποσὸν ὅπερ κατ' ἔτος ἤτο ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ αὐτὴ, ἀπέναντι τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἠγγυημένου χρέους τῆς Πύλης, ἢ τοῦ πλείστου μέρους τούτου τοὐλάχιστον, καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν νῆσον ἐν ἐποχαῖς στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν της. Εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀποβλέπει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον, πᾶσα ἐνέργεια, πᾶσα σκέψις, πᾶσα πολιτική της. Δὲν ἔκαμε κατοχὴν, δὲν προσεπορίσατο ἀποικίαν νέαν εἰς τὰς κτήσεις της ἡ Ἀγγλία, ἀλλ' ἁπλῶς ἐδέξατο τὴν διαχείρισιν τῆς νήσου καὶ οὐδὲν πλέον. Φυσικῷ τῷ λόγῳ λοιπὸν ἡ μόνη προσπάθειά της περιστρέφεται εἰς τοῦτο καὶ μόνον, τὸ πῶς νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξάγηται ἀκέραιον τὸ ἀπέναντι τοῦ χρέους καταβαλλόμενον ποσόν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε λίαν ὑπέρογκον καὶ λίαν δυσανάλογον ὡς προς τὰ εἰσοδήματα τῆς νήσου, δι' ὃ καὶ δὲν κατορθοῦται ἡ ἀκέραιος ἐξοικονόμησίς του μ' ὅλην τὴν καταθλιπτικὴν φορολογίαν, καὶ ἐπειδὴ οἱ μισθοὶ τῶν Ἄγγλων ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς βαθμὸν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς γενικὰς μισθοδοσίας τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, αἱ οἰκονομολογικαὶ προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐστράφησαν κατὰ πάσης ἄλλης δαπάνης ἐν τῇ νήσῳ. Ἐλάχιστον ποσὸν εἰς δημόσια ἔργα ὅσον τὸ δυνατὸν μικρὸν ποσὸν διὰ τὴν παιδείαν· μίκριστον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας· οὐδὲν πρὸς ὑποστήριξιν γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Ἰδοὺ ἡ βάσις καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς νήσου· κατὰ πόσον δ' εἶνε δικαία τοιαύτη πολιτικὴ καὶ κατὰ πόσον ἔντιμος τοιαύτη διαχείρισις, ἄλλοι ἂς ἀποφανθῶσιν.

Μία λοιπὸν τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων, ἂν δὲν ἐμβάλλῃ εἰς μερίμνας καὶ ἐπανορθωτικὰς σκέψεις τὴν διαχειριστικὴν κυβέρνησίν μας, ἐμβάλλει ὅμως εἰς τρόμον καὶ ἀπελπιστικοὺς ὑπολογισμοὺς τὸν δυστυχῆ τῆς νήσου λαὸν, ὅστις οὐδεμίαν ἀκτῖνα εὐτυχίας διορᾷ ἐν τῷ ζοφερῷ τούτῳ λαβυρίνθῳ τῆς δυστυχίας, μὲ μίαν τοιαύτην καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐνεργουμένην διαχείρισιν. Ἔκρουσεν ὅλας τὰς θύρας ἂς ἤλπιζεν εὐανοίκτους· ἐτάνυσεν ὅλας τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις του καὶ ἐποιήσατο πᾶν ἔννομον πήδημα· ἐτέντωσεν ὅλους τοὺς πνεύμονάς του καὶ ἔρρηξε κραυγὴν ἀγανακτήσεως, κραυγὴν θλιβερὰν καὶ ἀπελπιστικὴν, δυναμένην νὰ μαλαξῃ καὶ τὴν σκληροτέραν καρδίαν· εἰς μάτην. Οὐδεμία θύρα ἠνοίχθη, οὐδὲν πήδημα ἔφερεν εἰς φῶς, οὐδεμία καρδία συνεκινήθη. Καὶ ὡς ἄλλος περιούσιος τοῦ Κυρίου λαὸς, ὅστις ἐγκαταλείψας τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀσεβήσας εἰς αὐτὸν, ἐκάθητο καὶ ἐθρήνει τῆς ἱερᾶς του πάλεως τὴν ἐρήμωσιν, ἐκαθέσθη καὶ ὁ ταπεινὸς καὶ ἥσυχος τῆς Κύπρου λαὸς ἐπὶ τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς του δόξης καὶ ἀκμῆς καὶ, τὴν ἀπαισίαν κραυγὴν τῆς γλαυκὸς ἄνωθέν του ἀκούων, θρηνεῖ ἀπαρηγορήτως τὴν παρελθοῦσαν εὐτυχίαν του καὶ τὴν ἐπὶ θύραις δυστυχίαν του, ἀγνοῶν τὸ πταῖσμά του, ἀγνοῶν τὸ αἴτιον τῆς καταδίκης του· καὶ τοσούτῳ πικρότερον θρηνεῖ, ὅσῳ ἀκούει τὰς προόδους καὶ εὐτυχίας ἄλλων, ἧττον ταπεινῶν καὶ μᾶλλον ταραχοποιῶν λαῶν, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνας καὶ κραυγὰς αὐτῶν ἐκείνων, τῶν ὑπαιτίων τῆς παρούσης ἐλεεινῆς καταστάσεώς του.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

(Ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως»).

Γ'

Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῶν κακῶς ἐχόντων προτείνω τὰ ἑξῆς, ἀναφερόμενα εἰς τὸ καθῆκον τῶν τε γονέων, τῶν διδασκάλων, τῶν ἱερέων, καὶ τῶν ἀρχόντων, τῶν τεσσάρων παιδαγωγῶν πάσης πολιτικῆς κοινωνίας.

Α'.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ γονεῖς νὰ δίδωσιν εἰς τὰ τέκνα των λίαν ἐνωρὶς θρησκευτικὴν ἀνατροφήν· νὰ ἐμπνέωσιν εἰς τὰς εἰσέτι τρυφερὰς αὐτῶν καρδίας τὴν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς αὐτὰ νὰ ὁρκίζωνται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ· νὰ ἀπαγορεύωσιν αὐστηρῶς πᾶσαν ἀνευλαβῆ περὶ τοῦ Θεοῦ ἔκφρασιν· νὰ μὴ ἀφίνωσιν αὐτὰ νὰ ἅπτωνται τροφῆς πρὶν ἢ εὐχαριστήσωσι τὸν ταύτης δοτῆρα, μηδὲ ν' ἀπέρχωνται πρὸς ὕπνον, πρὶν ἢ προσευχηθῶσι πρὸς τὸν ἐπαγρυπνοῦντα ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας· νὰ φοιτῶσι τακτικῶς μετὰ τῶν ἑαυτῶν τέκνων εἰς τοὺς ἱεροὺς ναούς, ἔνθα ἡ θέα τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων, ἡ ἀκρόασις τῶν ἱερῶν μελῳδιῶν καὶ τοῦ θείου κηρύγματος διεγείρουσιν ἐν τῇ ψυχῇ ἱερὰ συναισθήματα, ἅπερ εἶναι τὰ ἰσχυρότερα ἐλατήρια πρὸς ἐκτέλεσιν ἀγαθῶν ἔργων. Ἐὰν δὲν ἀναφθῇ ἐν τῇ μικρᾷ ἡλικίᾳ ὁ θρησκευτικὸς σπινθὴρ, εἶναι ἀδύνατον ἢ λίαν δύσκολον νὰ ἀναφθῇ κατόπιν.

Β'.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ διδάσκαλοι νὰ μὴ ἀποβλέπωσι μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τῶν παίδων διανοίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν μόρφωσιν τῆς τούτων καρδίας. Ὁ καλὸς διδάσκαλος οὐ μόνον διὰ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν δύναται ν' ἀνυψώσῃ τὸν νοῦν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ διεγείρῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ τὴν εἰς τὰ θεῖα

θέλημα ὑπακοήν. Ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκόμενα μαθήματα περιέχουσιν ἄφθονον ὕλην πρὸς θρησκευτικὴν διάπλασιν τῆς τῶν νέων καρδίας. Ὁμοίως πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὰς εἰς ἀχρηστίαν, δυστυχῶς, ὑποπεσούσας νομοθετικὰς διατάξεις, καθ' ἃς:

«ά. Ἅπαντες οἱ δημοδιδάσκαλοι, δημόσιοί τε καὶ » ἰδιωτικοὶ ἀμφοτέρου τοῦ φύλου, μετὰ μεσημβρίαν ἑ» κάστου Σαββάτου ὀφείλουσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ ἑρ» μηνεύωσι τῆς ἐπιούσης Κυριακῆς τὸ Εὐαγγέλιον ἐ» ξηγητικῶς πρὸς τοὺς ὁμοθρήσκους τῶν μαθητῶν ἐκ » τῶν Κυριακοδρομίων τοῦ Ν. Θεοτόκη.

«β'. Νὰ συνοδεύωσιν αὐτοὶ τοὺς μαθητάς των κα» τὰ χορείας ὑπὸ κοσμήτορας εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ » Σαββάτου καὶ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς ἐπιούσης » Κυριακῆς κ. τ. λ.

«γ'. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐπανελθόντων τῶν » μαθητῶν εἰς τὸ Διδακτήριον, νὰ γίνηται πρὸς αὐτοὺς » ἐκ τῶν ἰδίων Κυριακοδρομίων ἡ ἠθικὴ ἀνάπτυξις με» τὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτόμου ἐπαναλήψεως τοῦ ἀνα» γνωσθέντος Εὐαγγελίου κτλ.» (Πρβλ. Θεσμολόγ. Βενθύλου, τόμ. Α', σελ. 155. 156. 158). Ὅσον ἡ τοιαύτη πρᾶξις τοῦ διδασκάλου συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐξοικειώσῃ τὸν παῖδα πρὸς τὸν ἐκκλησιαστικὸν βίον καὶ καταρτίσῃ αὐτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν, τὴν παράγουσαν καλὰ ἔργα, δὲν χρήζει, νομίζω, ἀποδείξεως.

Γ'.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ ἱερεῖς ὅπως οὐ μόνον ἱερουργῶσιν εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀλλὰ καὶ ὅπως κηρύττωσι συνεχῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ δὴ εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν εἰς τὸν λαόν. Τὰ δὲ ἀντικείμενα τῆς ἑαυτῶν ὁμιλίας πρέπει νὰ ἦναι οὐχὶ θεωρίαι ἀκατάληπτοι καὶ δόγματα μυστηριώδη, ἀλλὰ τὰ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ πολιτείᾳ κοινωνικὰ ἐλαττώματα καὶ ἡ ὑπόδειξις τῆς τούτων θεραπείας. Ὁμοίως πρέπει νὰ προτραπῶσιν οἱ ἱερεῖς ὅπως ἐν τῇ ἐξομολογήσει προσέχωσι μᾶλλον εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ἐλαυνόντων τὴν καρδίαν τοῦ ἐξομολογουμένου παθῶν ἢ εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ στομάχῳ αὐτῶν ὑλικοῦ, ἐνθυμούμενοι ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν στόμαχον βλάπτουσι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῆς καρδίας αὐτοῦ, οἷον οἱ πονηροὶ διαλογισμοί, αἱ ἔχθραι καὶ τὰ μίση, αἱ ψευδολογίαι καὶ συκοφαντίαι, καὶ ἅπας ὁ λοιπὸς τῆς κακίας θυρσετός. Οἱ ἐξομολογοῦντες, ἐπειδὰν κατορθώσωσι ν' ἀνεύρωσι τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐξομολογουμένου ἐλαττώματα, ὀφείλουσι νὰ ὑποδεικνύωσι τὰ κατάλληλα πρὸς ἄρσιν αὐτῶν φάρμακα. Ὁμοίως πρέπει νὰ προτραπῶσιν οἱ ἱερεῖς ὅπως ἐν ὡρισμέναις ἑορταῖς περισυνάγωσι τὰ παιδία τῆς ἐνορίας εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν καὶ ἐκεῖ ἐμπρόσθιον τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν ἀντικειμένων ἐνσπείρωσιν εἰς τὰς τρυφερὰς αὐτῶν καρδίας τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπην διὰ καταλλήλου διδασκαλίας.

Ἀλλ' ὅμως ἵνα γίνῃ ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις ὅπως πρέπει, ἔχομεν χρείαν καλῶν γονέων, καλῶν διδασκάλων καὶ καλῶν ἱερέων. Οἱ δὲ καλοὶ γονεῖς, καλοὶ διδάσκαλοι καὶ καλοὶ ἱερεῖς δὲν φύονται δίκην μυκήτων ἀλλὰ παρασκευάζονται ἐν καλοῖς σχολείοις. Πρώτη ἄρα ἀνάγκη παρίσταται νὰ βελτιώσωμεν ἐπὶ τὸ σκπιμώτερον τὰ σχολεῖα, ἐν οἷς διαπλάσσονται οἱ μέλλοντες νὰ διαπλάσωσι τὴν κοινωνίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς, δὲν ἀρκεῖ νὰ μορφώσωμεν αὐτούς, ἀλλὰ προσαπαιτεῖται ὅπως παρέχωμεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ κατάλληλα μέσα πρὸς ἀξιοπρεπῆ αὐτῶν συντήρησιν. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι οἱ μὲν διδάσκαλοι λίαν ἁλίσχρως, οἱ δὲ ἱερεῖς οὐδαμῶς ἀνταμείβονται ἀπέναντι τῶν ἀτρύτων πόνων καὶ μόχθων, εἰς οὓς κατὰ καθῆκον ὑποβάλλονται. Τούτου ἕνεκα τὰ δύο ἐπαγγέλματα, ἤτοι τὸ διδασκαλικὸν καὶ ἱερατικὸν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ κατέχωσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν, ὡς ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκουσι, κατέχουσι τὴν εὐτελεστέραν. Ἄνευ τῆς εὑρέσεως τῶν μέσων πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν διδασκάλων καὶ ἱερέων, εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν καλοὺς διδασκάλους καὶ μορφώσωμεν καλοὺς ἱερεῖς, δυναμένους καὶ θέλοντας νὰ ἐπιτελέσωσι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καὶ τῇ πολιτείᾳ εὐεργετικώτατα καθήκοντα.

Δ') Νὰ προτραπῶσιν οἱ ἄρχοντες ὅπως ἐπιτηρῶσι καὶ προστατεύωσι τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν πολιτῶν.

α') Τιμωροῦντες διὰ παύσεως πάντα διδάσκαλον οὐ μόνον τῆς κατωτέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, διαδίδοντα ἀθεϊστικὰς ἢ ἀντιχριστιανικὰς ἰδέας, ἢ ὁπωσδήποτε διασείοντα τὰς θρησκευτικὰς τῶν νέων πεποιθήσεις.

β') Ἀπαγορεύοντες τὴν κυκλοφορίαν παντὸς ἀσεβοῦς βιβλίου ἢ ἐφημερίδος, ὑποσκαπτούσης τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα.

γ') Ἀπαγορεύοντες καὶ τιμωροῦντες αὐστηρῶς τὰς κατὰ τοῦ θείου ὀνόματος ἢ κατὰ ἱερῶν προσώπων καὶ ἀντικειμένων ἐκσφενδονιζομένας βλασφημίας, δι' ὧν ἐλαττοῦται καὶ καταστρέφεται ὁ πρὸς αὐτὰ ὀφειλόμενος σεβασμός.

Ἀποροῦμεν, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ἡ Πολιτεία, ἡ φροντίζουσα περὶ τῆς τιμωρίας τῶν ὑβριζόντων τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιγείου βασιλέως, δὲν ἐφρόντισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τὸν νόμον περὶ τιμωρίας τῶν βλασφημούντων καὶ ὑβριζόντων τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερτάτου βασιλέως, τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων, τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ παντός. Ὁ ὑβρίζων τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δεικνύει ἢ ὅτι δὲν πιστεύει εἰς Θεὸν, ἢ ὅτι δὲν φοβεῖται τὸν Θεόν· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἢ μὴ φοβούμενος τὸν Θεόν, οὐδένα ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε φοβεῖται οὔτε ἐντρέπεται, εἶναι δὲ ἕτοιμος νὰ διαπράξῃ πᾶν εἶδος κακουργήματος. Τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον πρέπει ἡ κοινωνία νὰ βδελύσσηται καὶ ἀποτροπιάζηται, πρέπει νὰ καταδιώκῃ ὡς λυσσαλέον κύνα, ἵνα μὴ δήξῃ τοὺς ὑγιῶς ἔχοντας καὶ μεταδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν ἰὸν τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς. Διὸ δικαίως καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἔλεγεν: Ὅταν ἴδῃς τινὰ βλασφημοῦντα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ «ῥάπισον αὐτοῦ τὴν ὄψιν, σύντριψον τὸ στόμιον. — Εἰ γὰρ τὸν ἐπὶ γῆς βασιλέα τοὺς βλασφημοῦντας κολάζεσθαι χρὴ, πολλῷ μᾶλλον τοὺς ἐκείνου (τὸν Θεὸν) ὑβρίζοντας. Κοινόν ἐστί τὸ ἔγκλημα, δημόσιον τὸ ἀδίκημα, ἔξεστιν ἑκάστῳ τῶν βουλευομένων κατηγορεῖν κτλ.» (Ὁμιλ. Α'. εἰς τοὺς ἀνδριάντας).

Μόνον διὰ τοιούτων μέσων, κύριε συντάκτα τῆς «Ἀναπλάσεως», φρονῶ, δυνάμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν θέσιν του τὸν ἐκτοπισθέντα σπόνδυλον, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἅπαν τὸ ἠθικὸν οἰκοδόμημα, ἤτοι μόνον διὰ τοιούτων μέσων δυνάμεθα ν' ἀναστείλωμεν τὴν ἠθικὴν ἐκλυσιν καὶ θεραπεύσωμεν τὰ ἠθικὰ ἕλκη, ὑφ' ὧν καταβιβρώσκεται ἡ ἡμετέρα κοινωνία καὶ ἅτινα κινδυνεύουσι νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἀθεράπευτον γάγγραιναν. Πάντα τὰ ἄλλα προτεινόμενα μέσα (οἷον ἡ παῦσις τῆς τῶν βουλευτῶν ἐπεμβάσεως, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ὁπλοφορίας κτλ.), ὅσον καὶ ἂν περιστέλλωσι τὸ κακὸν, δὲν κατορθοῦσιν ὅμως νὰ ἄρωσιν αὐτὸ ὁλοσχερῶς. Πρὸς τοῦτο χρειάζονται ἡρωικώτερα μέτρα. Τὸ κακὸν πρέπει νὰ παταχθῇ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βλαστήσει. Πρέπει νὰ ἐκριζώσωμεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν παίδων τὴν πρὸς τὸ κοκοποιεῖν τάσιν, ἢ μᾶλλον πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὅπως μὴ ἐγερθῇ ἐν αὐτῇ κακοποιὸς τάσις. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται μόνον διὰ καταλλήλου καλλιεργίας τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τουτέστι διὰ καταλλήλου θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ἐνωρὶς ἀρχομένης καὶ διηνεκῶς ἐπιβλεπομένης καὶ προστατευομένης.

Δεῦτε λοιπὸν πάντες καὶ γονεῖς, καὶ διδάσκαλοι καί ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες, μεταφέρωμεν εἰς τὴν θέσιν του τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς θρησκείας, ὃν ἡμεῖς αὐτοὶ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως ἐξετοπίσαμεν, ἵνα μὴ καταρρεύσῃ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ςηριζόμενον ἠθικὸν οἰκοδόμημα ταὶ ταφῶμεν πάντες ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτοῦ οὐ μόνον ἠθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς, διότι ἡ ὑλικὴ εὐημερία εἶνε ἀναπόσπαστος ἀπὸ τῆς ἠθικῆς.

Ἀριστείδης Κ. Σπαθάκης.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
ΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΚΑΙ Η ΙΝΔΙΚΗ.

Ἐγένετο συνεδρίασις τῆς Κυπριακῆς Ἑταιρίας εἰς τὰς 30 Ἰουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σὶρ Γεωργίου Βόεν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Αἰδέσιμος Ι. Σπένσερ Ἔφορος τῶν σχολείων ἐν Κύπρῳ ὑπέβαλεν ἐνδιαφέρουσαν ἔκθεσιν τῆς ἐν τῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ δεκαετοῦς πείρας του. Ὁ Κος Σπένσερ ἰδιαιτέραν ἐπιήσατο μνείαν τοῦ θερμοῦ πόθου τῶν Κυπρίων ὅπως ἐξασφαλίσωσι καλὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τὰ τέκνα των· περιγράφει τὰς προσπαθείας αἵτινες συνήθως καταβάλλονται μὲ τὰ ἐλλιπῆ μέσα τῶν πρὸς ὑποςήριξιν τοῦ σχολείου μιᾶς κώμης. Ἡ Κυβέρνησις ἀγομένη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ βοηθῆσαι τοὺς ἑαυτὴν συντρέχοντας παρέσχεν ἐπιχορηγήσεις μόνον εἰς κώμας τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ κατέβαλον ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των προσπαθείας νὰ δημιουργήσωσι θέσιν ἀξίαν τῆς βοηθείας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς οἰκοδομῆς σχολείου δι' ἐντοπίων συνδρομῶν. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς παιδείας καὶ τὰ ἀγροτικὰ ἐγκλήματα ἅτινα νῦν δυσχῶς συχνότατα διαπράττονται ὀφείλουσι νὰ ἐλαττωθῶσι.

Ὁ λοχαγὸς Κένυον Ρ. Ε. καὶ ὁ Κύριος Ἐδ. Ἄλκιν θερμῶς ἐπευφήμησαν τὸ ἔργον τοῦ Κου Σπένσερ ἐν σχέσει μετὰ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκπαιδεύσεως ἐπαινέσαντες τὸ μέτρον καὶ τὴν κρίσιν του μεθ' ἧς διηυθέτησε τὰ τῆς Χριστιανικῆς καὶ Μωαμεθανικῆς Σχολῆς. Ἀποσχὼν τοῦ προσηλυτισμοῦ ὁ Κος Σπένσερ ἐκτήσατο τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὡς καὶ τῶν Τούρκων προκρίτων.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Κου Σπένσερ ὁ Σὶρ Γεώργιος Βόεν εἶπεν ὅτι ἐπιδοκιμάζει καθ' ὁλοκληρίαν τὰς προσπαθείας Ἀγγλων τινῶν καὶ Ἀγγλίδων πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐκ μόνης τῆς θέσεώς της ἐν τῇ Ἰσορίᾳ ἡ Νῆσος ἀξιοῖ τὰς θερμοτέρας συμπαθείας ἡμῶν πρὸς τὸν λαόν της ὅστις ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας ὑπέςη τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκίας καὶ ὅστις ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζηται ὑπὸ κακὰς περισάσεις διότι ἐξηκολούθουν νὰ ὦσιν Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ἐνῷ ὁ κύριός της εἶνε ὁ Σουλτάνος, ἡ κυβέρνησις τῆς νήσου ἐπὶ δώδεκα ἤδη ἔτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἀνάσσης. Πόσον ἐκπλήσσεταί τις ὅτι ὡς οἱ Ἀρῆτες, οἱ χοισιανοὶ τῆς Κύπρου—τὰ 3)4 τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς—θερμῶς ποθοῦσι τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἕνωσίν των, προτιμῶντες ταύτην τῆς παρούσης κατασάσεώς των. Ἐξηρτημένοι τῶν δημοσίων θέσεων εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν δὲν ἔτυχον τοιούτων εἰς τὴν Βρεττανικὴν, ἐνῷ ἐὰν κυβερνῶνται ἐξ Ἀθηνῶν θέλει ἀνοίξει ςάδιον εἰς τοὺς υἱούς των ἐν τῷ στρατῷ καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἕνεκα τῆς ταυτότητος τῆς γλώσσης. Καίτοι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔσχε τὴν πεῖραν τῶν Ἰονίων νήσων, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιςον φαίνεται ὅτι ὠφελήθη ἐκ ταύτης, θέσασα τοὺς Κυπρίους διὰ τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως εἰς τοιαύτην θέσιν, ἐνῷ βεβαίως οἱ κύπριοι δὲν ἠξίουν μόνον τὴν Ἀγγλικὴν προσασίαν, ἀλλὰ τὴν πλήρη ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ βρετανικοῦ πολιτισμοῦ. Τότε μόνον τὰ βρετανικὰ κεφάλαια ἤθελον ῥεύσει εἰς τὴν Κύπρον καὶ ὥθησις ἤθελε δοθῇ εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Τί νὰ γίνεται ἀρά γε μία ἐπίχρυσος χαρτοθήκη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχάν ποτε συναχθῇ μερικὰ χρήματα διὰ νὰ καλλιτεχνηθῇ καὶ δοθῇ εἰς τὸν διάδοχον Κωνσαντῖνον ἐπὶ τοῖς γάμοις του, ἐγκλείουσα χάρτας τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κύπρου; Ἴσως ἀκόμη δὲν ἐνθυμήθητε τί ἐννοῶ· καὶ ἔχετε δίκαιον· ἔκτοτε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, χάριτι θεία, ἐνυμφεύθη καὶ πρόκειται περὶ τοῦ εὐέλπιδος ἐγγόνου τε· βλέπετε ὅτι ἀνακινῶ πράγματα ἱκανῶς παλαιὰ· ἀλλ' ἐξ ὅσων ὑπέμνησα θὰ σᾶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μνήμην τὸ περιλάλητόν ποτε δῶρον ἐκεῖνο τῆς Κύπρου.

Μὴ φοβεῖσθε. Δὲν πρόκειται τώρα νὰ γνωματεύσω χ' ἐγὼ περὶ τῶν χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν τε ῥάβδων, ἢ νὰ λύσω τὸ ἄλυτον πρόβλημα πῶς θὰ κρεμάζεται ὁ τεράςιος ἐκεῖνος πίναξ, (δι' ὃν ἔπρεπεν ἴσως νὰ ςείλωμεν ὁμοῦ καὶ ἕνα τοῖχον), οὐδὲ κἂν νὰ σᾶς προ-

ἐάλω τὴν ἀρκετὰ δύσκολον ἐρώτησιν εἰς τί θὰ χρησιμευσῃ τοιοῦτος χάρτης. Ἤδη τὰ πάντα εὐχῇ ἀγαθῇ τὰ ἐσκέφθητε ὡρίμως καὶ παρηγγείλατε καταλλήλως. Ἓν μόνον ἐπισιώδες ἐλησμονήθη καὶ τοῦτο θέλω νὰ τὰς ἐνθυμίσω, ὅτι ἀκόμη δὲν ἐδόθη.

Καὶ ὑποθέτω ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ δοθῇ. Ὑγλ. νὰ λυθῇ αὐτὴ ἡ κωμῳδία. Ναί. Ἂς φροντίσωμεν τώρα νὰ ἀκονομήσωμεν τὸ ἀνοικονόμητόν μας δῶρον. Ἰδοὺ εὐκαιρία ἡ βάπτισις τοῦ νεογεννήτου υἱοῦ τοῦ Κωνσταντίνου. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι πρέπει νὰ σπεύσωμεν. Εἶναι τάχα δύσκολον νὰ ἐνταλῇ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου ὁ κ. Ἰωάν. Σαρίπολος νὰ λάβῃ τὸ δῶρον ἀπὸ τὸν χρυσοχόον κ. Σπηλεόπουλον, ὅπου τοῦτο κεῖται, καὶ ὅπως ὅπως νὰ τὸ προσφέρῃ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν τῶν συγχαρητηρίων; Ἀλλ' οὐδὲ κἂν τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπισήμου τελετῆς πρέπει νὰ περιμείνωμεν· θὰ εἶναι πάλιν κατόπιν ἑορτῆς καὶ δι' ἀκαίρου προσφορᾶς θὰ γείνῃ κωμικώτερον τὸ κωμικόν μας δῶρον. Ὅ,τι προώριζε διὰ τοὺς γάμους τοῦ Κωνσταντίνου ἂς δοθῇ τοὐλάχιστον ἐγκαίρως κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ υἱοῦ του. Ἕκατὸς ἂν ἐννοῶμεν νὰ κληροδοτῶμεν ἑκάστοτε εἰς τὴν Ἑλλ. δυναστείαν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως εἰς τὸν ἔγγονον καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγόνου εἰς τὸν δισέγγονον τὸν κομψότατόν μας χάρτην μὲ τὰς χρυσᾶς του ῥάβδους καὶ τὴν ἐπιτυχεστάτην μας χαρτοθήκην μὲ τὰ σπινθηροβόλουντα ῥοδίνιά της.

*

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν ἀγνοίᾳ των οἱ χωρικοὶ πάσχουσι πολλάκις ἐκ μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας οὐδὲ φαντάζονται κἂν τοιαύτας, οὐδὲ σπεύδουσιν ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἰατρούς, οὕτω δὲ τὸ κακὸν προχωρεῖ. Εἴς τινα χωρία τῆς ἐπαρχίας μας μετεδόθησαν τὰ συφιλιτικὰ νοσήματα, ἐξ ὧν εἴδομέν τινας πάσχοντας, λίαν ἄλλως χρηστοήθεις, εἰς οὓς μετεδόθη βεβαίως τὸ νόσημα παρ' ἄλλων παθόντων. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ σπεύδωσιν ἀμέσως νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς ἰατροὺς ὅπως ληφθῇ πρόνοια καὶ νὰ μὴ θεωρῶσι τὰ σπυρία ἐκεῖνα ὡς ἁπλᾶ μιμίτζα, διότι ἡ παραμέλησις των φέρει πολὺ κακὰ ἀποτελέσματα.

*
* *

Ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» καταγγέλλει τὴν «Σάλπιγγα», ἐν «ἐπιθεωρήσει τοῦ ἐγχωρίου τύπου», (κατακρίσει δηλ. τῶν ἄλλων ἐφημερίδων) ὅτι «ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει να ἐπιβάλλωνται αὐστηραὶ ποιναὶ εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ ὅταν αἱ μαρτυρίαι ὦσιν ἀντιφατικαὶ, διὰ νὰ περιορισθῶσι τὰ ἐγκλήματα». Ἀγνοοῦμεν ποῦ καὶ πότε ἐγράφη ἐν τῇ «Σάλπιγγι» μία τοιαύτη ἰδέα καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ἀρθρογράφον ἐπιθεωρητὴν νὰ μᾶς τὸ ἀποδείξῃ ἐκτενέστερον, ἄλλως οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀντιτάττωμεν εἰς ἐμπαθεῖς καὶ μὴ λογικὰς συζητήσεις. Ὁ λογικῶς συζητῶν λαμβάνει περίοδον πρὸς περίοδον, αὐτὰς λέξεσι τὰ γραφόμενα καὶ συζητεῖ, ἀντικρούει, ἀναιρεῖ κ. λ. δὲν πλάττει ἰδικάς του λέξεις ἐξ ἀτελοῦς ἀντιλήψεως τῶν γραφομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν θεμελιοῖ τὴν ἰδικήν του σοφίαν.

*
* *

Διὰ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ὁ πανοσιολ. κ. Γεράσιμος Ι. Κυκκώτης. Τέσσαρες τῶν πατέρων τῆς Μονῆς Κύκκου κατῆλθον εἰς Λάρνακα πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Αὐστριακοῦ ἐπανέλαμβεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ι Οἰκονομίδης, φέρων ἤδη τὸ ἐνδεικτικὸν τῶν πρὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξετάσεών του, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ ὅπως τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν δικηγόρον.

«ΑΝΑΠΑΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 55 ἀριθμοῦ.

Ζήκου Ῥώση Μελέτη Β'. Περὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.— Ἀναπλαστικαὶ μελέται, Α'. ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ — Ἡ χαρὰ ποῦ κατοικεῖ ποίημα ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Ὁ ἱερεύς, Β'. ὑπὸ Θ. Γαλανοῦ.— Μία ὁμιλία ἐν Τεργέστῃ. Λόγος τοῦ κ. Ι. Σκαλτσούνη, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ Θ. Κόντη.— Ἀπάντησις εἰς τὴν λατινικὴν «Ἀνατολὴν» τὴν ἐν Σύρῳ ἑλληνιστὶ ἐκδιδομένην, ἀνταπόκρισις ἐκ Πετρουπόλεως, ὑπὸ Κ.— Πρέπει νὰ ἐννοῇ τις ἅ,τα λέγονται καὶ ψάλλονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.— Δοξολογία.— Κανονισμὸς τῶν συνεδριῶν τοῦ Συλλόγου.— Θρησκευτικὴ κίνησις.— Δελτίον βιβλιοθήκης.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 7 τεύχους.

Περὶ τῶν χημικῶν λιπασμάτων.—Τεχνικὴ καρποφορία τῆς ἀμπέλου.—Τὰ ῥόδα καὶ αἱ ῥόδαι.—Ἡ κομμίωσις τῆς ροδακινέας.—Μεῦσα ἡ ἀβυσσινιακή.—Ἡ ἀποπλήρωσις τῶν βυτίων.—Πτηνοτροφικά.—Ἡ ἰαπωνικὴ σόφορα.—Συνέπειαι τοῦ νέου φόρου ἐπὶ τῆς ραφίδος ἐν Γαλλίᾳ.—Καταστροφὴ τῶν παρασίτων τῶν φυτῶν.—Νέα χρῆσις τῆς ἀσβέστου.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 30 ἀριθμοῦ.

Τὸ ἀργολικὸν πεδίον καὶ τὰ ὕδατα αὐτοῦ ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Περὶ ἐμβολιασμοῦ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ της ἀμπέλου ὑπὸ Σπυρίδωνος Χασιώτου.—Τιτθεία ἢ θήλασις τῶν βρεφῶν ὑπὸ Λ. Δ. Χριστοβίτς.—Ἡ μουσικὴ τῶν ὀσμῶν: μουσικὸν διάγραμμα, συνηχήσεις καὶ ἁρμονικοὶ τόνοι, σχέσις μεταξὺ φωτὸς καὶ ἤχου-τὸ φῶς εἶνε ὁ ἦχος τοῦ αἰθέρος-ἀναλογία μεταξὺ τόνων καὶ χρωμάτων, ὑπὸ Κ. Δ. Ζέγγελη.—Μικραὶ εἰδήσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Ἡ δευτέρα Αὐγούστου ἡ ὁρισθεῖσα ὡς ἡμέρα καθ' ἣν δῆθεν ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας θὰ ἀνηγορεύετο βασιλεὺς τῆς ἀνεξαρτήτου Βουλγαρίας καὶ Ρωμυλίας παρῆλθε, καὶ τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἀνεβλήθη δι' αἰσιώτερον καιρόν. ἀρκεσθέντων τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν βερατίων τῶν βουλγάρων ἐπισκόπων. Κατόπιν τῆς ἐντόνου καὶ παρρησιαστικῆς διαμαρτηρήσεως καὶ παραιτήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡ Πύλη ἔπεμψε δύο τακτίρια εἰς τὰ Πατριαρχεῖα δικαιολογοῦσα τὴν ἔκδοσιν τῶν βερατίων, ὅτι καὶ ἀλλοτε ἐξεδίδοντο τοιαῦτα καὶ προτρέπουσα τὸν Πατριάρχην νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του ἀλλ' ὁ Πατριάρχης ἀπήντησεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν αἴρονται ἀλλ' ὑφίστανται οἱ λόγοι δι' οὓς παρητήθη, ἐμμένει εἰς τὴν παραίτησίν του. Τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πατριάρχου καταντᾷ σπουδαῖον, διότι δύσκολον εἶνε νὰ εὑρεθῇ καὶ δεχθῇ ἄλλος τὴν θέσιν, ἐν τοιαύτῃ δυσχερεῖ καταστάσει τῆς Ἐκκλησίας.—Οἱ τρομεροὶ ἐξοπλισμοὶ τῆς Ρωσσίας καὶ αἱ αὔξουσαι ὁλονὲν στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἐμβάλλουσι τοὺς πάντας εἰς ἀνησυχίας, ὁ δὲ Γουλλιέλμος προτίθεται, καθὰ λέγεται κατὰ τὸ εἰς Πετρουπολιν ταξειδιόν του νὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν, ἢ τοὐλάχιστον τὴν οὐδετερότητα τῆς Ρωσσίας. Ἂν δὲ ἀποτύχῃ θ' ἀπευθύνῃ πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις ἐγκύκλιον ζητῶν τὸν ἀφοπλισμόν, ἣν θὰ ὑποστηρίξωσιν Αὐστρία, Ἰταλία καὶ Ἀγγλία, τὰ δὲ καθέκαστα τοῦ ἀφοπλισμοῦ νὰ κανονίσῃ διεθνὲς συνέδριον ἐν Λονδίνῳ. Ἐὰν δὲ ὡς εἶνε πιθανώτατον ἀποκρουσθῇ ἡ πρότασις ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας τότε μεγάλα προβλέπονται ὅτι θὰ διαδραματισθῶσιν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἠπείρῳ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ εἴδησις, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν πρό τινων ἡμερῶν περὶ τῆς πιθανῆς μεταβάσεως Γουλιέλμου τοῦ Β'. εἰς Γαλλίαν ἐπιβεβαιοῦται καὶ παρὰ τοῦ «Αἰῶνος» τῶν Παρισίων. Ὁ αὐτοκράτωρ σκοπεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Παρισίους εὐθύς, ὡς ἐννοήσῃ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Γαλλίᾳ δὲν θὰ εἶναι λίαν δυσμενὴς εἰς τοῦτο.

—Ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου, ἥτις θὰ συμπέσῃ πρὸς τὴν ἐπέτειον τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβάσεώς του, θὰ ληφθῶσι πειθαρχικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀναμεμιγμένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Παρίτσα. Λέγεται, ὅτι θ' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἡ διοίκησις στρατιωτικοῦ τινος σώματος.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ νέα συμπλοκὴ ἐγένετο μεταξὺ τῶν στρατῶν Βουητεμάλας καὶ Σανσαλβάτωρος ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Σαλὲ εἰς ἀπόστασιν μιλλίων τινῶν ἀπὸ τοῦ Ἀματιτλὰν, πόλεως ἀπεχούσης ἀπὸ τῆς Πρωτευούσης Γουατεμάλας μόλις πέντε χιλιόμετρα. Ὁ τακτικὸς στρατὸς τοῦ Προέδρου τῆς Γουατεμάλας στρατηγοῦ Βαρίλλα ἀνήρχετο εἰς 5000 ἄνδρας, ὁ δὲ στρατὸς τοῦ Σανσαλβάτωρος εἰς 2000 καὶ ὅμως μετὰ πεντάωρον μάχην ὁ στρατὸς τῆς Γουατεμάλας ἠναγκάσθη νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἅπαν τὸ πολεμικὸν ὑλικόν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐκ μὲν τοῦ στρατοῦ τῆς Γουατεμάλας ἐτραυματίσθησαν 30 ἐκ δὲ τοῦ στρατοῦ Σανσαλβάτωρος 200. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τοῦ Σανσαλβάτωρος στρατηγοῦ Ἐτσέτα ὁ στρατὸς τῆς Δημοκατίας ταύτης, καίπερ εὑρισκόμενος ἐπὶ τοῦ Γουατεμαλικοῦ ἐδάφους δὲν ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐναντίων.

—Σήμερον ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων ὑπουργὸν Ριζᾶ πασσᾶν, ἡ ἀπάντησις πρὸς τοὺς δύο τελευταίους κυβερνητικοὺς τῆς Α. Ε. τεσκερέδες περὶ τῶν γνωστῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. Τῶν ἐν λόγῳ τεσκερέδων γραφέντων πρὸς τὸν Πατριάρχην, ἀπαντᾷ εἰς αὐτοὺς ἡ Α. Θ. Παναγιότης, κατὰ δὲ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας τὸ συμπέρασμα τῆς πατριαρχικῆς ἀπαντήσεως εἶναι ὅτι τῶν λόγων τῶν προκαλεσάντων τὴν παραίτησιν τοῦ πατριάρχου ὑφισταμένων, παρακαλεῖται ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις νὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἄρῃ αὐτούς, οὗ γενομένου, τότε μόνον ἔσται αὐτῷ δυνατὴ ἡ ἐπανάληψις τῶν πατριαρχικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

—Τηλεγράφημα τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων λέγει ὅτι ἐνῷ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος κατήρχετο τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τῆς ἁμαξοστοιχίας ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν ναύσταθμον τοῦ Πορτσμοὺθ, ἡ ἅμαξα, ἥτις ἔμελλε νὰ φέρῃ αὐτὸν, ἐπροχώρησε τόσον ὥστε ὀλίγου δεῖν νὰ τὸν κατασυντρίψῃ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐσώθη ἐν στενῷ μέρει τῆς ὁδοῦ.

Ο ΓΑΜΟΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ ΣΗΜΕΡΟΝ.

(Ἐκ τῆς Παλιγγενεσίας.)

Ἄλλοτε ὁ θέλων νὰ νυμφευθῇ νέος ἐπλησίαζε τὸν πατέρα τῆς ἐκλεκτῆς του καὶ μετὰ σεβασμοῦ ὑπεδείκνυεν αὐτῷ, ὅτι πεθῶν νὰ γίνῃ υἱός του ζητεῖ τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων της, ἐπιλέγων ὑπερηφάνως, ὅτι—«περὶ τῆς εὐτυχίας τῆς κόρης, ἂς μείνωσιν ἥσυχοι οἱ γονεῖς, διότι διὰ τῆς ἀτρύτου ἐργασίας καὶ τοῦ ἐν-

τίμου ἐπαγγέλματός του δύναμαι νὰ τὴν ζήσω». Ὁ πενθερὸς τότε κατὰ καθῆκον πατρὸς, βεβαιούμενος περὶ τῆς ἀληθείας των λεγομένων τοῦ μνηστῆρος, ἐρίλει αὐτὸν εἰς τὸ μέτωπον καὶ—«Λάβε τὴν κόρην μου, ἣν ἀνέθρεψεν ἡ μήτηρ της οἰκοκυρὰν, φιλόπονον καὶ οἰκονόμον, ὡς σύζυγόν σου, τῷ ἀπήντα. Λάβε πρὸς τούτοις ἔτι δύναμαι ὡς προῖκα αὐτῆς μετὰ τῆς εὐχῆς τῶν γονέων της καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα πληροῦντος». Καὶ ὁ γάμος τότε ἦτο εὐλογημένος παρὰ τοῦ Ὑψίστου. Ἦτο γάμος τῆς εὐχῆς. Καὶ οὕτως ἔζησαν οἱ γονεῖς μας.

Ἀλλὰ σήμερον ὁ νέος δὲν ζητεῖ νὰ νυμφευθῇ, δὲν θέλει νὰ κάμῃ γάμον εὐχῆς τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ εὐτυχήσῃ, ἐποφθαλμιᾷ προῖκα καὶ οὐχὶ σύζυγον. Εἶναι εἶδος λωποδύτου, κλέπτοντος ὅπως ἐκεῖνος διὰ τοῦ «πορτοφολλίου», τὸν διαβάτην, οὗτος διὰ τοῦ γάμου τὸν πενθερόν του, ὅστις ὑπανδρεύων τέλος την κόρην του, εὔχεται μὲν ἀπὸ καρδίας τὰ τέκνα του, ἀλλὰ συγχρόνως τῷ διαφεύγει στεναγμὸς, ἀναμιμνησκομένῳ ἀκουσίως τὴν ἀγωνίαν, ἣν ὑπέστη ἕως οὗ κατορθώσῃ τὸν γάμον, καὶ τὴν ἀφαίμαξιν. Καὶ ἰδοὺ διὰ τοῦ ἐξ ὑπαρχῆς· τούτου εἰσέρχεται σκιὰ πικρίας εἰς τὸν νέον οἶκον, ἥτις βαθμηδὸν διὰ τῆς ἀναμνήσεως αὐξάνει, γεννᾷ σκάνδαλα. Καὶ ἰδοὺ ὁ γάμος τῆς κατάρας.

Ἀφ' ἑτέρου ὡς πρὸς τὴν νύμφην. Ἄλλοτε ἡ νύμφη πρὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου, εἰς ὃν μετέβαινε νὰ γίνῃ οἰκοδέσποινα καὶ βασίλισσα πλέον, μετὰ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ἵστατο καὶ ρίπτουσα ἐσκόρπα κατὰ τὸ ἔθιμον εἰς τὴν αὐλὴν ἐν ῥοΐδι. Μειδιῶσα δὲ συγχρόνως μεθ ὑπερηφανείας, ὑπεδείκνυε διὰ μὲν τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος τῶν σπειρίων,—ὅπερ χρῶμα, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ποιητῶν, εἶναι τὸ σύμβολον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης,—ὅτι καί «ἐγὼ ἡ νύμφη ἔρχομαι νὰ φέρω εἰς τὸν νέον οἶκον τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην», διὰ δὲ τῆς πληθύος, ἀφθονίας καὶ μεθοδικῆς τακτοποιήσεως τῶν σπειρίων, ὅτι «ὑπόσχομαι ἐπίσης διὰ τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκοκυροσύνης νὰ φέρω τὴν ἀφθονίαν». Μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τὸ παρθενικὸν μειδίαμά της ἐρίλει τὴν χεῖρα ἁπάντων τῶν συμπεθέρων, εὐχομένων αὐτὴν, καὶ εἰσήρχετο εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον. Τότε τὰ Χερουβεὶμ ἔψαλλον καὶ ὁ Θεὸς ηὐλόγει τὸν νέον Ἀβραμιαῖον οἶκον, ὅστις ἔζη εὐτυχὴς ἰσοβίως, διότι ἐγένετο γάμος εὐχῆς.

Ἀλλὰ σήμερον ἡ νύμφη μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, μεταβαίνουσα εἰς τὸν νέον οἶκόν της, ἀντὶ νὰ ρίψῃ τὸ ἔμβλημα τῆς χαρᾶς, εὐφροσύνης, ἀφθονίας, ρίπτει εἰς τὴν αὐλὴν —ἐπειδὴ ὁ γάμος προῆλθεν ἐκ συμφέροντος καὶ ὑπολογισμῶν καὶ οὐχί, ὡς ὁ προορισμός του, ἐκ καθαρᾶς ἀγάπης καὶ εἰλικρινείας—ἓν μῆλον.... τὸ μῆλον τῆς Ἔριδος. Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ γάμου ἡμέρας ὁ κλονισμός. Καὶ ἰδοὺ γάμος κατάρας.

Μὲ ἄλλας λέξεις γαμβρὸς καὶ νύμφη, ἀποσπώμενοι τῶν πατρικῶν οἴκων, κατήρτιζον ἄλλοτε μελισσῶνα, ὡς τὸν τῶν γονέων των, ἐνῷ σήμερον οἱ νυμφευόμενοι καταρτίζουν φωλεὰν ἐξαγριουμένων ἐν πρώτῃ ἐμφανίσει καὶ τῆς ἁπλουστέρας ἐκ τῶν ἀναποφεύκτως ἐν τῷ βίῳ καθ' ἑκάστην συμβαινουσῶν στενοχωριῶν, συντελούντων κυρίως εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς ἐξαγριώσεως καὶ τῶν ἀπροσκλήτων πάντοτε συγγενῶν, νομιζόντων καθῆκον τὴν ἐπέμβασιν, ἢ τῶν οἱονεὶ οἰκογενειακῶν φίλων, ἐκ κουφότητος, συμφέροντος ἢ καὶ πλαγίων ὑλικῶν σκοπῶν καὶ ὑποδαυλιζόντων τὴν πυρκαϊὰν, ἕως οὗ ἔρχεται τὸ προκαλούμενον κακὸν, ἡ ῥῆξις.

Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ὁ κύριος λόγος, δι' ὃν ἄλλοτε ὁ γάμος ὡς πραγματικὸς καὶ εἰλικρινὴς ἦτο ἰσόβιος συμβίωσις. Τὸ δὲ σπάνιον ἀπροσδόκητον ἐπροξένει φρίκην καὶ αἴσθησιν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐνῷ σήμερον ὁ γάμος εἶναι παραμονὴ διαζυγίου, ἢ ἀρχὴ πλήξεως, ὅπως τοὺς κάμνομεν μὲ χιλίους δύο ὑπολογισμοὺς πλέον.

Ἐκ τούτου καὶ τὸ ὀλεθριώτερον κακὸν, ἡ δυσκολία τῶν γάμων, διατάζοντος ἑκάστου πλέον, ἐνῷ ἡ εὐκολία τῶν γάμων εἶναι μία τῶν βάσεων τῆς εὐτυχίας τῶν κοινωνιῶν καὶ συνεπῶς ἰδοὺ ἡ ὑπερηλικιότης τῆς παρθένου καὶ ἡ καταδίκη τοῦ ἀνδρὸς εἰς πλεῖστα ὅσα ὡς ἐκ τῆς ἀγαμίας.

Φαλέζ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 52ον

Ἐγ' ὅπερ τρώγεις δύναμαι νὰ κάμω νὰ σὲ φάγῃ
καὶ ὅπερ πίνεις φίλε μου, μὲ τοὺς νεκροὺς νὰ πάγῃ.
Ἐγὼ τὰ ὄρη δύναμαι 'ς τὸν οἶκόν σου νὰ φέρω
κ' ὅλα τὰ ἔσω πράγματα ἔξω νὰ μεταφέρω.
Σοῦ δίδω ὅρον· πρόσεχε· πλὴν νὰ μοῦ κάμῃς ὅρκον
καὶ μὴ ζητῇς ἄλλα πολλὰ, θὰ προξενήσουν κόρον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 15ον

Τρεῖς φίλοι χρατοῦντες εἰς χεῖρας ἓν καλάθιον μῆλα μετέδησαν εἰς ἐξοχήν τινα καὶ πεσόντες ἐκοιμήθησαν ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν τοῦ Ζεφύρου αὔραν. Σηκωθεὶς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸ ἓν τρίτον ἐκ τῶν μήλων· σηκωθεὶς ὁμοίως ὁ ἄλλος ἔλαβε τὸ ἓν τρίτον ἐκ τῶν μεινάντων· σηκωθεὶς ἐπίσης καὶ ὁ τελευταῖος ἔλαβε τὸ ἓν τρίτον ἐκ τῶν ἀπολειφθέντων. Σηκωθέντες ἔπειτα ὁμοῦ καὶ οἱ τρεῖς διεμοιράσθησαν ἐξ ἴσου τὰ μείναντα, δίχως νὰ περισσεύσῃ οὐδέν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μήλων δὲν ὑπερέβαινε τὰ 100· πόσος ἦτο;

V R

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς ἐπιθυμεῖ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς πληροφορίαν πάντων, ὅτι διὰ νόμου, ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Κύπρου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον καὶ ἐπιγραφομένου «Περὶ λήψεως προνοίας διὰ τὴν καλλιτέραν διακανόνησιν τῆς Σπογγαλιείας» παρέχεται τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι ἡ ἐξουσία νὰ χορηγῇ εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον ἢ σῶμα τὴν ἀποκλειστικὴν ἄδειαν ἢ προνόμιον τοῦ ἁλιεύειν σπόγγους κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου ἢ οἱονδήποτε ὡρισμένον μέρος αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ τοιούτου ποσοῦ καὶ ἐπὶ τοιούτοις ὅροις, οἵοι θὰ συνεφωνοῦντο, τῶν ἀδειῶν ἢ ἐκχωρήσεων παρεχομένων ἐπὶ περίοδον ἐτῶν μὴ ὑπερβαινόντων τὸ δέκα.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦναι ἕτοιμος νὰ δεχθῇ προσφορὰς διὰ τὴν χορηγίαν τοιούτου ἀποκλειστικοῦ προνομίου, οἷον τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, μέχρι τῆς 12ης π. μ. τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1890.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ὁρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῆς παραλίας, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐκχώρησις, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, δι' ἃ ἐπιδιώκεται ἡ λῆψις τοῦ προνομίου, τὸ ποσὸν τῆς γενησομένης πληρωμῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει τοιοῦτον προνόμιον θὰ ἐχορηγεῖτο, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἁλιείας, οὗ πρόκειται νὰ γείνῃ χρῆσις.

Ὁ προνομιοδότης προσκληθήσεται νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἀσφάλειαν διὰ τὴν προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς ἀδείας ἢ ἐκχωρήσεως.

Πλειότεραι πληροφορίαι δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐπ' αἰτήσει πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Κυβερνήσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατ' Ἐντολὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος,

Α. Φ, Γ. ΛΩ,

Προσωρινὸς Ἀρχιγραμματεὺς

τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Τρωόδους τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1890.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἀ. ποιότητος γρ.	230—245
δευτέρας ποιότ. » »	210—225
» ξυνισμένα » »	160—180
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	76
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ. .	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν . . . . . » . .	18—22
κριθὴ . . . . . » . .	9—11
Ὄροβος . . . . . » . .	13—14
χοιρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . » . .	90—92

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ζηλ. κασμιρίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργοσασιῶν ὅθεν τὰ λαμβάνῃ, ἑτοίμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἔτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνια ἕτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἷον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖ τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας·

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἱδρύσας ἐν Βαρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ κάλου τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαζίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαρυλίων καὶ οὐχὶ σπίρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαζίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαρυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ πύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν κατασήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἕτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοϋφάντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρνξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, συγαρόχαρτα ἀρίζης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάσημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.